

„Jeg er igennem lange og mange overvejelser nået til det resultat, at hovedstadens problemer må løses etapevis. De politiske og økonomiske forudsætninger for at fravige denne etapevis fremgangsmåde savnes i øjeblikket, og en omkalfatring er i virkeligheden næppe heller ønskelig.

Når jeg fremsætter de annoncerede lovforslag i dag i stedet for at lade alle disse spørgsmål hvile, indtil større afklaring har fundet sted, er det alene, fordi to forhold i hovedstadsområdet nu er højaktuelle. For det første må vi lette mulighederne for *en spredning af hovedstadsbefolkningens tilvækst* ud over hele området, og for det andet må vi lempe overgangene for de store omegnskommuner fra et liv under landkommunalloven til en tilværelse under en mere hovedstadspræget forfatning.“

Ministeren fandt det „ikke i øjeblikket muligt eller påkrævet at stille forslag om en omfattende økonomisk udligning mellem hovedstadskommunerne f. eks. svarende til den, som i øjeblikket er gældende for København, Frederiksberg og Gentofte. Men en vis begrænset udligning tror jeg at det nu er nødvendigt at gennemføre, nemlig en udligning, som fremhjælper byggeriet i hovedstadsområdet, og som muliggør at skaffe plads til hovedstadens befolkningstilvækst i omegnskommunerne.“

Lovforslaget fik på rigsdagen en forholdsvis velvillig modtagelse, omend flere af ordførerne kun fandt det delvis tilfredsstillende i den foreliggende form. Til disse hørte *Ingvar Dahl* (S), der konkluderede sine bemærkninger om det således: „Kort sagt, lovforslaget er efter min opfattelse ikke tilstrækkelig forberedt og gennemtænkt. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at en hovedstadsordning er påtrængende nødvendig, og at dette problem ikke lader sig løse ved stykkevisse foranstaltninger, der på den ene side begrænser kommunernes selvstyre og på den anden side pålægger kommunerne udgifter, som kommunerne selv ikke har nogen afgørende indflydelse på. Vi kan derfor ikke give tilsagn om en hurtig behandling, men derimod om en velvillig behandling efter den retningslinje, at også i dette tilfælde må byrderne fordeles i forhold til bæreevnen og ikke i forhold til antallet af borgere alene.“

Rager (RV) hilste heller ikke lovforslaget med udelt tilfredshed, men anså det for brugbart som grundlag for et udvalgsarbejde, der forhåbentlig ville resultere i „en rimelig og forstandig løsning på de problemer, der må løses i første omgang“; men der var flere, som måtte tages op senere.

Endvidere skal anføres følgende udtalelse af *Fru Ibsen* (DK.): „Som helhed finder mit parti, at det her foreliggende lovforslag vil kunne give mulighed for en række fremskridt, men der findes stadig, som også nævnt af tidligere talere, adskillige mangler, som vi i høj grad håber vil blive rettet ved den udvalgsbehandling, som alle-